

CINEMA CRIANZA

O venres fomos a o cine e vimos 5 películas:

O RETRATO DE ELIKA. Trataba sobre unha rapaza pequena que expoñía na súa clase o país da súa nai, Irán

INSPIRACIÓN. Un neno que lle gustaba moito o parkour pero tiña unha dificultade porque non tiña 4 dedos dunha man pero mostroulles as persoas que todo e posible se te o propoñes

A VOZ DE NARGES. Unha nena de Irán quería cantar na mesquita mais só podían os homes, a ela non lle importou e fixo o que pudo para parecerse a un neno e ao final cantou.

O PRINCIPIÑO. Cando somos pequenos a os nenos solen regalarlles coches e as nenas bonecas, pero en Suecia mostráronos que no só as boneca son para nenas ou os coches para nenos

FHEDI. A dicir verdade esta foi a miña curtametraxe favorita , trata sobre un neno que na escola fanlle acoso escolar mais el non llo di a ninguén ,pasa o tempo e empezaron a sair os moratóns , golpes , material roto..... E el seguía sen dicir nada .

Gabriela López

A VOZ DE NARGES

A curtometraje que máis me gustou foi '**A voz de Narges**'. Trataba sobre a igualdade de xénero e os dereitos das mulleres; pois apreciábase como sufría unha nena por non poder facer o mesmo que os nenos.

Gustoume porque nesta curtometraje vense todos os esforzos e sacrificios que teñen que facer as mulleres ou nenas para poder facer o mesmo que os homes nun país como Irán.

Ademais, nese lugar, as nenas, cando pasan a maioría de idade (dez anos) teñen que ir totalmente cubertas, non poden xogar con nenos, nin cortar o pelo e ningún home que non fose da súa familia pode escoitar a súa voz.

Esta historia fai reflexionar sobre a discriminación que aínda sofren as mulleres nalgúns países.

Mariña Formoso Pérez

A curtametraxe que máis me gustou foi '**A voz de Narges**', o seu tema era a igualdade de xénero.

Ela era unha nena que quería cantar na mesquita, e como so podían cantar os nenos, rapouse o pelo e vestiuse con camiseta e pantalón, todo iso coa axuda do seu amigo . Pero non funcionou porque descubrírona e encerrárona nunha habitación unha noite enteira. Seu avó era cantante, e como ía moi vello, levou a Narges para que cantara na mesquita e cando comezou, el morreu.

María Freire

A miña curtametraxe favorita foi: "**a voz de Narges**" trata de que no Islam está prohibido que os homes escoiten a voz das mulleres, entón Narges (que é a protagonista) quería cantar na celebración de fin de ano, e non pode facelo. Pero o seu avó confía nela e van a mesquita a cantar unha canción porque o avó quería que algún neto que cantara, e tocoulle unha neta pero el quería que cantara igual.

O avó por desgracia morreu cando Narges estaba cantando, porque xa estaba moi enfermo.

A min gustoume moito porque me pareceu moi distinta as demais e era moi bonito o que fixo o avó por Narges.

Celia Fuentes

INSPIRACION

Aínda que teñas problemas para facer o que máis che gusta con esforzo e dedicación todo é posible.

A curtametraxe gustoume porque o protagonista tiña dificultades para facer algunhas cousas xa que so tiña dous dedos na man esquerda, pero aínda así practicaba ``parkour`` e era mellor cos seus compañeiros, e así converteuse profesional.

Gonzalo Castro

A miña curtametraxe favorita foi : **“Inspiración”**.

Porque trata dun neno que ten os dedos da man esquerda deformes. A pesar diso non ten dificultade para realizar actividades como por exemplo o parkour, (significa saltar dun lado a outro, facer piruetas...). El quería ser como o seu pai que era parkourista. O rapaz adestrou nun ximnasio con obstáculos para saltar, gatear etc. Co esforzo conseguiu o seu obxectivo: ser un gran parkourista.

Gustoume porque demostra que se algo se fai con ganas o conseguirás.

Xabi G. Antelo

A curtametraxe que máis me gustou foi a titulada **“Inspiración”**. O argumento desta curtametraxe é a igualdade.

A curtametraxe de **“Inspiración”** gustoume moito porque un neno, chamado Gabriel, con dificultades nunha das súas mans, é animado polo seu pai a cumprir o seu soño, ser profesional de parkour coma el. A súa familia e moi pobre e viven todos nunha pequena casa e o pai gañase a vida dando clases de parkour nun ximnasio.

A o final o neno, con moito esforzo e dedicación, conségueo.

Raquel Barreiro Caruncho

É unha historia na que un neno chamado Gabriel que vive na pobreza coa súa familia ten os dedos moi curtos por un problema e que de maior quere ser como o seu pai que fai acrobacias. Esta película trata o dereito da igualdade e dicir de que nos podemos facer todo o que fan os demais e da igual os problemas físicos ou mentais que teñamos e deberíamos facer como o neno que lle dan igual porque nunca se rende. Gustoume porque é dun país moi parecido ao meu, esta moi cerca, e tamén por que me gusta o parkour, é unha arte de escape moi chulo e antes era unha arte que utilizabamos para moverse fluidamente

Sebastián Portillo Duarte.

FHEDI

Fhedi é un neno de Exipto que vai cada día á escola. Alí vive situacións moi incómodas, inxustas e desagradables que lle fan os seus compañeiros como pegarlle, empuxalo, tirarlle a comida... Ir á escola é un sacrificio para el debido a que o leva en silencio, pois tanto a súa familia como os mestres o saben.

Un día, o mestre manda realizar o traballo : “O heroe que levas dentro”. Fhedi pensa como asustar os compañeiros que lle están facendo pasalo mal e ten unha idea; deseñar algo para atemorizar e que sintan o que lle pasa el. Pensa en facerlle unha trampa invitalos a unha festa falsa e darlles unha unha lección. Para elo prepara as tarxetas de invitación á festa ,que era nun recinto delimitado por caixas de pedras. Cando chegan os compañeiros, Fhedi está preparado, escondido nun lugar onde non se lle ve, esperando a que entren todos. Cando entran, Fhedi pecha a porta, sube polas escaleiras e aparece no alto. Os seus compañeiros comezan de novo insúltalo e Fhedi aperta a corda para que as caixas cheas de pedras avancen e meterlles medo. Eles atemorizados intentan saír pero a porta está cerrada, e Fhedi finalmente ábreulles a porta para que saísen. Pois el o único que quería era que sentisen o medo que el sinte diariamente na escola.

Un dos seus compañeiros dáse conta do que lle están a facer diariamente a Fhedi e decide quedar con el... colle unha pedra que pon “parvo” e nese momento ve que cada pedra ten os insultos que lle dixeran.

A curtametraxe Fhedi gustoume porque fainos pensar o importante de ser bos compañeiros e non facerlle dano a ninguén. Insultar ou pegar a alguén non soluciona nada e fainos peores persoas. Por outro lado, podemos ter compañeiros que están pasando por estas situacións e non o sabemos ou prestamos a atención necesaria. Un bo compañeiro ou amigo non insulta nin pega e tamén escoita cando o outro o precisa. Esta curtametraxe fainos pensar en ser mellores persoas.

Iago Álvarez Gómez

A min gustoume **Fhedi** porque a el sempre llé fan bulling na escola. Ata que un día preparou un plan para que deixaran de facerlle bulling. O plan era mandar invitacións dunha festa que hai na casa pequena a todos os acosadores e encerralos na casa que non ten teito e poñer pedras por encima para tirallas. Só que cando xa os tiña encerrados pensouno e dixo que el non quería ser coma eles e entón non lles tirou as pedras. Despois fíxose amigo dun dos sete acosadores que lle axudara co plan.

Miguel Labandeira Ameijeiras

A curtametraxe que máis me gustou foi **Fhedi** (unha película que ven de Exipto) porque é o exemplo máis común que ocorre no noso país. Con esta curtametraxe aprendín o que algúns nenos están sufrindo e gustaríame cambialo pronto ou tarde. Tamén aprendín a valorar o que teño e non queixarme. O máis triste desta historia é que o protagonista non llo dí a ninguén polo medo a que continúen os agresores.

O corto trata dun neno de oito anos que é acosado por un grupo de 7 nenos da súa aula e decide crear unha trampa, na que os agresores pican e Fhedi ten que decidir se tirarlles as pedras ou non. Mentres están alí suplicando que non lles tiren e lle fan caso. Ao final os agresores ameazárono, excepto un do que se fai amigo.

Marcos Díaz

Gustáronme moito todas as curtametraxes pero foi unha a que mais destacou pra min e como solo podo escoller unha e a de **FHEDI**.

Esta curtametraxe tratase de un neno chamado FHEDI que ten oito anos que reside en Exipto con a súa nai, un día van pra escola e a nai esquece o seu ordenador na casa entón vai só a o colexio a o entrar 7 nenos métense con el péganlle, róubanlle e rompen o seu material escolar.

Sucedelle todos os días e a súa nai non o sabe, para que non se de conta maquillase os golpes, un día levántase con a esperanza de que todo cambie. Os mete nunha especie de trampa que ten pedras enriba, ameazoulles con tirarlles as pedras, o neno era tan bo que non fixo o que tiña planeado, mais tarde os nenos que estaban encerrados saíron e un de eles púxose da parte de o neno.

Gustoume moito, fala de un tema moi triste e que ninguén debería sufrir o que lle pasou a este actor. O explicou dunha maneira moi bonita, gustounos tanto a todos que choramos da tristeza, grazas CINEMA CRIANZA

Carlos Sanmartín Villanueva

Fhedi é unha curtametraxe que vimos na casa da cultura .

O neno vive en Exipto ,os seus compañeiros todos os días péganlle, rompenlle as cousas, tiranlle a merenda, descosenlle a camisa...

O rapaz non llo contaba a ninguén por que tiña medo. El cosía a camisa, pintábase... para que ninguén o soubese. Un día os rapaces empezaron a tirarlle as cousas da mochila a darlle patadas e tiráronlla pola fiestra. El estaba canso de que lle fixeran todo iso, así que fixo unha festa secreta invitando aos que lle pegaban. Os malos foron a festa pero encerrounos nun cuartucho, eles tiñan medo porque lles ía tirar pedras pero el como era bo non lles tirou. Un dos malos púxose de parte del.

Sheyla García Santos

A miña curtametraxe favorita foi a de **Fhedi**. Que aos matóns hai que plantarlles cara, e que se alguén che fai acoso tes que contarllo aos profesores mais aos pais. A mín gustoume esta curtametraxe porque explica moi ben que é o acoso. Aprendín outra razón pola que che poden facer acoso que é estar só. É millor contarlle aos pais o que pasa porque así o acoso acabárase.

Sara Iglesias

A curtometraje que máis me gustou foi a de **Fhedi** porque ao neno facíanlle bullying e o neno chegou un día que invitoulles a unha festa secreta no recreo para facer unha vinganza xa que colleu moitas caixas con pedras e ameazou con tiralas, ao final non llas tirou e un agresor fíxose amigo del, o principal argumento deste curtometraje foi o acoso escolar.

David Queiruga

Un neno de oito anos vai á escola e é acosado por sete a. El non lle di nada á nai, pero sofre moito. Péganlle, tíranlle do pelo, tíranlle a merenda... Os agresores sempre eran eran os mesmos e moitos estudantes ríanse del. Un día, enterouse de que os agresores ían facer unha festa secreta. O neno puxo moitas rochas no tellado e os agresores pedíanlle por favor que non tirara as rochas. Ao final, o neno non tirou delas e ao saír empezáronlle a chamar de todo... Parvo! Covarde! . Ata que un neno fóise con el e foron mellores amigos, e desa maneira os acosadores pararon de maltratalo. Gustoume porque fala do acoso escolar que é un tema moi delicado e ademais gustoume moito o comportamento do neno acosado. Tamén me gustou moito a “Voz De Narges”.

Lucas Pena Carracedo

Esta curtametraxe trata dun neno e unha nena que eran irmáns. Eles compartían a habitación. Un lado era do neno e o outro da nena. A nena ao chagar do colexio sempre se disfrazaba de princesa e xogaba mirándose ao espello. O neno mirábaa triste porque el quería ser como ela. Un día, cando ela non estaba, púxose o disfraz de princesa e quedouse durmido.

Cando a nena entrou na habitación o encontrou co seu disfraz. O primeiro que fixo foi chamar a súa nai. Ao velo, quitoulle o disfraz e o neno quedou moi triste. Máis tarde, os dous irmáns, xogaron a beber o té, pero o neno estaba un pouco triste. A súa nai entrou na habitación e levaba escondido un agasallo para o neno! Cando o abriu, viu que era un vestido igual co da súa irmá . El alegrouse moito. Cambiaron a habitación e puxérona toda de nenas. Ao chegar a casa eles sempre xogaba ás princesas. Gustóume porque é unha curtametraxe moi divertida e diferente. Tamén gustóume moito o decorado da habitación.

Ana Sorribas Alborés

Vai dun neno que tiña unha irmá, a nena gustáballe moita levar posto un vestido, montar o seu propio castelo e facerse pasar por unha princesa. A o neno gustáballe como a súa irmá xogaba a ser princesa . Cando a nena marchou o neno colleu o seu vestido e púxoo. Cando o neno mirouse no espello apareceu a irmá e empezou a pegarlle para que o neno lle devolverse o vestido. A nena montara o castelo, pero marchara o neno meteuse dentro e cando a súa irmá volveu colleuno das pernas e o votou fora...

Un día a nai apareceu con dous regalos a nena regaloulle unha coroa e a o neno un vestido de princesa. A partir daquel día a nena e o neno xogaban xuntos sempre.

A min gustóume porque o neno e a nena pelexando parecían eu e o meu irmán.

E tamén porque me pareceu moi ben cun neno poida ser unha princesa igual cunha nena poida ser un príncipe.

Laura Marentes

A curtametraxe que mais me gustou foi a do **Principiño**.

Narra a historia de dous irmáns, un neno e unha nena, tiñan unha habitación dividida en dúas cores, o azul para el e o rosa para ela . A nena encantáballe disfrazarse de princesa e xogar con monecas , a el gustáballe tamén as cousas que tiña a irmán. Así que un día colleu o vestido da irmán e o puxo, cando entrou a irmán pola porta e pelexáronse e quitoulle o vestido. Un día estaban xogando e a nai deles tróuxolle uns regalos. Para a irma unha coroa e para un vestido. Pasado uns días a habitación cambara de cores e os nenos xogaron as princesas sempre.

Gustóume porque non hai cores nin disfraces e roupa , para nenos e nena

Paula Sandá Freire

O **Principiño** trata de un neno que tamén quería ser guapo como a súa irmán...

O caso é que neno quería ser igual de guapo como a súa irmá, pero o que quería ensinarnos o corto era que no importaba o xénero dun, os mesmos xoguetes duna nena poderían servirille a un neno e tamén ao revés. Hai nenas que les gustarían practicar o fútbol, o béisbol (entre outros, etc...)

Aparte disto nos quere ensinar que todos somos iguais, que todos temos os mesmos dereitos, hoxe en día seguimos loitando por esta igualdade.

Joan Fonseca
